

[Indenrigsministeren]

vist vagtberedskab og visse tværgående funktioner, både røntgen og anæstesi og laboratorier m.v., og hvis disse ikke forefindes, kan vi ikke opretholde det høje stadi, som behandlingen har i dag. Det kan vi ikke, og det er der givet svar på i kommunaludvalget.

Når jeg tager ordet her, er det for at kommentere hr. Agerschous urigtige påstande. Jeg gør opmærksom på, at der i svar til kommunaludvalget er blevet sagt til hr. Agerschou og det øvrige kommunaludvalg, at der ikke vil blive venteliste på disse behandlinger, og det har kommunaludvalget lagt vægt på. Det ved jeg, og det lægger jeg selv vægt på. Desuden er der blevet sagt – i modstrid med, hvad hr. Agerschou sagde her – at forældreplejen, om jeg så må sige, altså dette, at forældrene kan følge deres børn på hospitalet ved disse behandlinger, skal fortsætte uhindret. Sådan som det sker på Diakonissestiftelsen i dag, skal det også foregå på rigshospitalet. Det er der givet redegørelse for.

Henning Rasmussen (S):

Efter at hr. Agerschou har bekræftet, at det, man forestiller sig, er, at læbe-ganespalte-kirurgien sammen med den øvrige plastik-kirurgi skal forblive på Diakonissestiftelsen, uanset hvad bygningerne i øvrigt bruges til, må jeg meddele, at det kan vi ikke stemme for. Det er efter vores opfattelse et klart for dårligt forslag til, at det er rigtigt over for patienterne.

Steffensen (KrF):

Det ændringsforslag, som socialistisk folkeparti har stillet her, indeholder det, som kristeligt folkeparti bl.a. bad om, da vi havde forslaget til første behandling, nemlig at få mulighederne ordentligt undersøgt i udvalget. Det har vi fået, og vi har fået en lang række bilag, der belyser spørgsmålet. Det eneste realistiske i sagen var jo, at man eventuelt prøvede på at opretholde den afdeling af Diakonissestiftelsen derude, som der er tale om i ændringsforslaget.

Når det er sådan, at vi ikke vil støtte dette ændringsforslag, er det ikke på grund af ændringsforslaget, som det er stillet, men på grund af, at bestyrelsens formand har skrevet til udvalget, at man ikke mener, der er noget som helst at gøre – det er optrykt som bilag II i betænkningen – og at det ikke er rimeligt

og heller ikke forsvarligt, at man etablerer noget sådant på Diakonissestiftelsen nu. Man kan i og for sig undre sig over dette indlæg fra bestyrelsens formand, men det er som sagt nævnt i betænkningen. Det ligger som et dokument, at man ikke ønsker nogen form for arrangement, der kunne bevirke, at man, hvad enten det blev på kortere eller på længere sigt, kunne have dette opretholdt på Diakonissestiftelsen.

Derfor må kristeligt folkeparti stemme imod ændringsforslaget, hvor beklageligt det end måtte være. Men når der fra stiftelsen selv er et forslag om, at man ikke tager initiativer til at opretholde denne afdeling på Diakonissestiftelsen, kan vi naturligvis ikke og har ikke noget ønske om at gøre det, selv om vi synes, det er beklageligt, at man dermed har fjernet den sidste del af hospitalets funktion på Diakonissestiftelsen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 og 1
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Den folketingsbeslutning om at forpligte indenrigsministeren til at sikre bevarelsen af Diakonissestiftelsens hospital, som et flertal vedtog den 2. juni 1981, har klart vist sig at være uden noget som helst reelt indhold og uden vilje til at give den et reelt indhold, f.eks. ved, at man foreslog, at ministeren fik de nødvendige beføjelser, eller ved, at man stillede statsmidler til rådighed for hospitalet. Vi undlod at stemme dengang, fordi vi mente, at det var et meget mangelfuldt forslag uden et reelt indhold, men vi ville naturligvis ikke stemme imod, idet vi meget gerne så Diakonissestiftelsens hospital bevaret.

Det beslutningsforslag, som SF har fremsat, er lige så mangelfuldt, og det er tilmed lidt nytteløst, fordi der allerede er truffet så mange beslutninger, at man ikke kan forven-